

El (nem hangzott) beszél(get)ések

A diszkóban

– Remélem, már részeg vagy. Ha nem, akkor szeretnék leitatni, és dugni veled egy jót. Annyira leitatni, hogy minden gátlásod eltűnjön, és a lehetőségektől függően valami perverzset csináljunk. Örülnék, mondjuk, ha hatvankilenceznék. Meg jó lenne, ha hozzád mennénk majd, mert felém már nem járnak buszok, és nem akarom fizetni a taxit.

– Nyugi, itt lakom négyutcányira, az gyalog körülbelül öt perc. Ami azt illeti, már elég részeg vagyok, meg flörtöltem kicsit a pultossráccal is, aki dugiban töltött néhány pohárral. Arra már nem emlékszem, hogy mit. De attól jó lenne, ha meghívnál valamire már csak formalitásból is. Ki akarom élvezni női mivoltomat, ha már lehet. Aztán mehetünk, mert nem hinném, hogy később lenne időm kifogni egy nálad jobb pasit. Kicsit alacsony vagy, de nem bánom. Józanon lehet, már gond lenne. Tudom, hogy sokat fecsegek, de meg kell szoknod, mert egyszerűen akkor érzem jól magam, ha beszélek. Nem szeretnék hatvankilencezni, az egyéjszakás kalandoknál mellőzöm az orális dolgokat. Viszont megdughatsz, teszem azt, a konyhaasztalon.

– Okés, a konyhaasztal prima lesz. Amúgy van nekem egy ilyen kis skálám, ennek alapján szoktam eldönteni, hogy melyik csaj milyen piát érdemel. A csúnyácskábbak valami olcsót, mondjuk vodkát, vagy rumot, az átlagosak sört, vagy bort, a jó nők meg whiskey-t például, vagy bacardit. De mondjuk, ha egy lánynak pattanásos az arca, viszont szép, nagy mellei vannak, akkor megérdemli a sört, szóval vannak ilyen átfedések. Neked, szívem szerint, egy vörösboros kólát fizetnék. Megfelel?

– Meg.

A villamoson

– Jegyeket, bérleteket kérem felmutatni!

– Jó napot kívánok! Nem tudom, látta-e az imént, de épp kiszaladni próbáltam még az ajtók csukódása előtt. Ha észrevette, akkor gondolom sejti, hogy se jeggyel, se bérlettel nem rendelkezem. Itt dolgozom a közeli szupermarketben, mint árufeltöltő, és ami azt illeti, a hely túl közel van a lakásomhoz, hogy jegyet vegyek. Máshova meg nem nagyon járok, mert barátnőm nincs, ahogy hobbim se, meg amúgy is nagyon lusta vagyok bár-hova is kijárni. Egyedül erre a szakaszra meg sokallom a bérletet, szóval napi jelleggel bliccelek. Így is vannak hónapok, amikor nem kapnak el, tehát nyugodtan kijelenthetem, hogy ez a lehető legtakarékosabb megoldás. A barátaimnak is szoktam ajánlani, akik hasonló helyzetben vannak.

– Megértem, és emellett engedje meg, hogy megdicsérjem a gondolkodásmódját, mert ami azt illeti, tényleg ritkán fordulunk meg ezen a környéken. Inkább a belvárosban portyázunk, és akkor is csak azokra a járművekre szállunk fel, amelyeken nincsenek sokan, mert különben elég nagy összevisszaság lenne. Még egy pillanat, és felírom az adatait, csak előtte arra szeretném megkérni, árulja már el, legyen szíves, mikor indul munkába, és mikor vissza. Mert tudja, minden kiszabott büntetés után kapunk egy minimális jutalékot, és szeretném tudni, mikor található itt.

– Reggel héttől délután háromig dolgozom. Tehát olyan hat-harminc és hat-negyven között keressen. Van, hogy késem, mert meg kell borotválkoznom, vagy levinni a szemetet vagy ilyesmi, de legyen türelemmel. Van is ott a sarkon egy újságárus, ha esetleg megváratnám.

Munka után pedig általában megiszunk egy-két sört a kollégákkal, úgyhogy nem merem azt mondani, hogy jöjjön félre, mert néha egy, másfél órákat is elbeszélgetünk. Viszont előfordul, hogy hazadobnak kocsival, szóval ha van rendőr ismerőse, nyugodtan szóljon neki, ha a Nyár utca környékén látnak egy piros Suzuki Swiftet, akkor azt nagy valószínűséggel ittás állapotban vezetik.

A hálószobában

– Drágám, lenne kedved egy öt-tíz perces szeretkezéshez misszionárius pózban úgy, hogy közben ne kelljen levennünk a pizsamafelsőt? Sőt leg-szívesebben a nadrágomat is csak térd alá csúsztatnám, mert utána rögtön lefeküdnék aludni, és nem szeretném aztán keresgetni a paplan alatt, meg az ágy környékén.

– Rendben, szívem, de a nadrágodat nyugodtan összehajthatod, és oda-teheted addig az éjjeliszekrényre. Tudod, hogy ha mindig így rajtad marad,

idővel megnyúlik a gumija a derekadnál. Bár igaz, hogy nem szeretkezőnk annyit, hogy emiatt aggódjak, de tudod, milyen előrelátó vagyok.

Öt perc nekem is elég lesz, mert aztán elkezdesz izzadni, én meg épp-hogy kijöttem a zuhany alól. Ja, és ha megkérhetlek, csináljuk már a te oldaladon, mert az enyémen meg van igazítva a lepedő.

– Jól van, drágám, de akkor fekédj ide most már, mert holnap hosszú napom lesz. És ha nem nagy gond, csinálj már úgy, mintha orgazmusod lenne, olyan rég hallottam már, hogy milyen...

Az Eiffel-torony tetején

– Kicsim, szeretnék neked valamit mondani.

...tudod, hogy nem vagyok a szavak embere, sosem voltam az, de most megpróbálom összeszedni magam. Tudod, hogy már négy éve járunk, és ahhoz képest egész jól megvagyunk. Alig veszekszőnk, és alig van egy-két dolog, amit megváltoztatnék rajtad. Mindkettőnknek jó állása van, hogy biztos jövőt biztosítson számunkra, és egymás szüleivel is viszonylag jól kijövünk. Szeretem a főztőd, és szeretem, hogy bármikor kapható vagy egy gyors menetre. Az eddigi barátnőim közül te vagy az egyetlen, aki meg tudta szokni, hogy hetente egyszer berúgok a haverokkal, arról nem is beszélve, hogy melletted már nyugodt lelkiismerettel engedem ki a galambokat. Ezenkívül megfigyeltem anyádat, és már megbizonyosodtam róla, te sem fogsz elhízni, miután betöltöd a negyvenet. Igaz, hogy néha megpróbálsz dirigálni, kiiktani meg fegyelmezni, de azt hiszem, ez a tulajdonságod még jól fog jönni a gyereknevelésnél. Lássuk be, a te biológiai órád is egyre hangosabban ketyeg, ezenkívül meg én se találnék jobb nőt helyetted, ha ennek vége lenne, ezért úgy gondolom, ez a tökéletes hely és idő arra, hogy megkérdézzem: Drágám, lesz-e a feleségem?

– Nem.

...és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

